

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes száma ára: 15 krajczár.
Előfizethetnél csupán a kiadóhivatalban lebet B.-Gyarmaton.

Előzetes példák, reklamátiók és hirdetések a kiadóhivatalhoz intőzandók.

A lap szellemi részére a a nyilvántartó vonatkozó minden közlemények a szerkesztésbe küldendők.

Hirdetések díja: három hasábos példány 5 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközöltetnek.

Bélyeg minden belvitamáni 30 kr.

NYILVÁRTARTÓ sor: 20 kr.

240/1893. szám.

A szeptemberi rendes közgyűlés határozatát folyó évi szeptember hava 16-ik napjának délelőtti 10 órájára tüztérn ki, van szerencsém arra a törvényhatósági bizottság tagjai, a tárgysorozat és a vármegyei 1894-ik évi költségvetés kirolatának közlése mellett, meghívni.

Egyben értesitem az állandó választmány tagjait, hogy a közgyűlés tárgyak ugyancsak szeptember hó 16-án délelőtti 9 órákor fognak előzetes tanácskozás alá vótetni.

B.-Gyarmaton, 1893. évi augusztus hó 29-én.

Gróf Degenfeld Lajos, főispán.

Tárgysorozat:

1. A vármegye közigazgatási szükségleteinek 1894. évi költségvetéséről.

2. Ministeri leirat az utóbbiakos volgáti viszonyról alkotott szabályrendelet tárgyában.

3. Alispáni előterjesztések: a losoncai állami gymnasiumban alapított tájéki kamalainak adományozása; Zagyva-Szántó község borszerződésének jóváhagyása; a szakali m. kir. esendőrőrs; Kajtor Pál és Derta Ignácot terhelő írásos tartozások törlése; Somoskői János hajdu győgyültatása; Nagy Mihály I. alj. th. fő. kikötetése; a szirkai községi szüléssző: engedélyezett szalmafedés tárgyában.

4. A közigazgatási bizottság határozat jelentése. — Jelentése a 172—03. hgy. az elhatározattal kiküldött péntár-vizsgáló bizottságnak.

5. Jászalata Tihanyi Ferenc vármegyei bizottsági tag van. főjegyző és társainak a tót és román lapok államellenes iratásai megközlése tárgyában.

6. Állatok: Debreczen az kir. város a főrendiház reformálása tárgyában. Udvarhelyvármegye az árvízvédelemmel megvalósítás; Csongrádvármegye az 1894. évi XIV. t.-cz. 15. §-ának módosítása; Szabolcs vármegye a veszett ebek által megmárt egyének kényeztetéséről; Torontálvármegye az árvalanul elitélték kárpótlása tárgyában. Meghívása a székely közművelődés és közigazgatási egyletnek; valamint meghívása a nyitra vármegyei gazdasági egyletnek. Közös irata az 1848/49-es honvédegyletek országos egyesületi elnökségének.

7. Községi ügyek: A B.-Gyarmat-losoncai h. é. vasúti érdekeltségi községnek törvényre nyújtó jegyzése tárgyában hozott határozata; Surány község ingatlan csere; Székely nagyközség túlzott testületének alapszabályai; Guta község pótlóhatározata; Csallár község téri kiigazítás; Székely község mezőm. eladás; Garab és Felső-Told község jegyzetere; Zagyva-Réna község körbába tartás tárgyában hozott határozatai. — Harokt Gábor és társainak felebbesése Nemti község határozata ellen.

8. Községi pótlóhatározatok és

9. Községi számadások tárgyalása.

Végül mindazon ügyek, melyek az állandó választmány üléseit 24 órával megelőzőleg beérkeznek a az alispáni hivatalban közszemlére téletnek.

Fel, Turócs-Szent-Mártonba!

A tót gymnásium létesítésének líptói aetiója, — a rubel hatalma, a pánszlávok fészkelődése, szemérmellen és vakmerő ígatásai, — minden jó magyar hazafi gondolkodóba ejtlenek s azon eicervi kérdést állítják fel: quousque abutere patientia nostra! — A pánszláv ígatók megfélemlítésétől, akna munkájok hatástalanmá tételét mindenki a kormánytól várja. Tagadhatatlan, hogy a kormány semmit sem mulaszt el a magyar nyelv és a magyar szellem terjesztésében; de az, az államalakítás eschiségében keveset használ, — az állami hatalom nem veli latba tekintélyét, s ennek, valamint határozatlan rossz és ma már tarthatatlan nemzetiségi törvényünknek tudható be, — hogy a rubel által megvezetgetett pánszlávok szabadon grasszálnak és ország-világ előtt dicsereidíjják azt az országot, melyben nekik konfoglatá elődeink békés lakást és egyenjogúságot biztosítottak.

Ha az állam nem látja még itt az idejét annak, hogy hatalmát éreztesse a hazaküldöklök szemben; a társadalomnak mulasztania mit sem

szabad. Az e fajta honárúokkal a társadalom is elbánhatik. Minden igaz honpolgár nyelre való tekintet nélkül legyen egy-egy honvéd, aki tudja hazafiai kötelességét a honáruló pánszlávokkal szemben.

A magyar társadalom vegye kezébe az ügyet, s miként egy óriás támadjon fel a gaz nátiók ellen. A magyar türelem fonálnak meg kell már egyszer szakadnia s meg kell mutatnunk, hogy a pánszlávok hazafiatlan öszelmeit meg tudjuk és meg fogjuk akadályozni, minden módon és minden áron!

Ebben, félrereté a magyar meggyőzött közönséget, egyöntetűen és erős elhatározással kell eljárunk. — Az a két, háromszáz pap, tanító és ügyvéd, kiknek legnagyobb része Cseh- és Morvaországból sereglik egész Turócs-Szent-Mártonban, ezek akarnak Magyarországgal disponálni? — És valóban e zek az ígatókon kívül másról nem vesznek tudomást. Szegény felvidéki tótjaink nem ismerik még a nagy és hatalmas magyar társadalmat, — mely öszterdhetné és öszszeszedhatna maga előtt mindent, ami haladásában akadályozza. Felvidéki magyarjaink örökös hazában élnek az ottani pánszlávokkal, s ha nem öntünk beléjük új erőt, utóljára is befáradnak az elszárgodnak ebben a közdelemben.

Fel tehát Turócs-Szent-Mártonba! Mutassuk meg, hogy a magyar társadalom nagy és hatalmas, hogy afele pánszláv embertömek tud igazolni, s akikre a szegény felföldi tót bámulatra ragadtatva felkiálthatja, hogy: Ime Magyarország!

Nógrád-, Hont- és Váczvármegyéknél, hol a magyarság nagy többségben van, tömörölnie kell a F. M. K. E. által Turócs-Szent-Mártonban megtartandó közgyűlésen. A páspóklátó Bombhányban, augusztus hó 27-én gr. Degenfeld Lajos főispánunk megávéva tevén a turócs-szent-mártoni kiraudulást, Sárkány Sámuel bányakerületi ev. pópok úr hazafias felszólalási után Nógrádvármegyének Bombhányban jelenvolt korfenusai elhatározták, hogy a F. M. K. E. ezidei, szeptember 12-én megtartandó közgyűlésen Nógrádvármegye nagrob számban fog megjelenni. Az idő rövidsége miatt széleskörű meghívások már nem intézhetők, azonban főispánunk ömáltóságának meghívása folytán laponk utján is felkérjük vármegyrünk intelligens közönségét, hogy a turócs-szent-mártoni közgyűlésen lehető nagy számban megjelenni s e tőlbi gr. Degenfeld Lajos főispán ur ömáltóságánál Szirákon akár személyesen akár levéltileg jelenikeni szíveskedjék.

Ugy értesülünk, hogy Hontvármegyre közönsége br. Nozner főispán ur ömáltóságának vezetése mellett szintén tüntelt számban fog megjelenni Turócs-Szent-Mártonban.

Hazafias missió ez, mit, habár áldozatok árán is, meg kell tenni s oit kell lennünk „cum gentibus“ azok között a félrevezetett tót atyánkljai között, kiket a pánszláv agitátorok megmontották, megmötelyeztek s Magyarországot — édes hazájok — szeretetétől elidegontották.

A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület meghívója.

T. Tagtárs Ur:

A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület XI. rendes közgyűlését Turócs-Szent-Mártonban f. évi szeptember hó 12-én délelőtti 10 órákor tartja meg, melyre T. Tagtárs Urat van szerencséd kísérettel meghívni.

A közgyűlés tárgysorozata:

1. Az egyesületi stabszabályok módosítása.
2. Az igazgató választmányunk és az egyesületi titkárságunk újbt való megalkotása.
3. Az igazgató választmányunk évi jelentése.
4. Az 1892. évi származás.
5. Az 1894. évi költségvetésről.
6. Azon indítványok, melyek a közgyűlés előtt 8 nappal az egyesület elnökségénél Nyitraó irásban bejelentettek.

A közgyűlés tárgyszáinak előkészítése végett az igazgató

gató választmány f. évi szeptember hó 11-én délelőtti 6 órákor Szibanya-fürdőn tart ülést.

Ezen meghívó kapcsán kísérettel felkérjük, hogy az elszállásolt és a vasuti menetár mérséklésük kiközlése szempontjából a közgyűlésen való részvételt előírt elnökségnél legkésőbb augusztus hó 30-ig bejelenteni szíveskedjék. (A bejelentés levírati után megtérítet az illeti elnökség által. Szerk.)

Meggyőzötök egyttal, hogy ha nagyobb számban jelentkeznének oly tagok, a kik egy napnál hosszabb időt nem áldozhatnak e célra és csupán a közgyűlésen kivételnek résztvevni, gondoskodni fogunk arról, hogy egy a végülgi, mint a budapesti—rutkai vonalon szeptember 12-én korán reggel egy-egy háló gyorsvonat álljon a tagok rendelkezésére, mely őket a közgyűlésre elhozza; a visszautazásra az éjszaki fele este 7-12 és a dél fele este 5-45 órákor induló vonatok huzakéltatók.

Middn ezen meghívót kibocsájítjuk, lehetetlen nem utalunk az ezidei közgyűlés kiváló fontosságára, melyet az által nyart, hogy az a loscai közgyűlés határozatához képest Turócs-Szent-Mártonban tartjuk meg, hol egyesülünk teljesén, tót környezetben fog az országok az évi működéséről beszámolni.

A legutóbbi események után a hely, melyen a közgyűlés le fog folyni, egymagában is elég ok arra, hogy egyesületünk tagjai a megszokottnál is nagyobb számban szerepeljenek desre, hogy bírálatot mondjanak a lefolyt esztendőben végetett munka felett és meghatározzák az irányt, melyben az folytatandó lesz a jövőben.

Meg kell mutatnunk a hazafias társadalmi erőt; meg kell mutatnunk az ország hőrváleményének, hogy a Felvidék társadalmának mindazon elemei, melyek műveltség, állás, vagyos tekintélyben kiváló, társorítatlanul hó őrei a magyar állam tekintélyének, áldozatkész munkái a nemzeti szellem kultúrájának, akik mindennek kedve kötelességüknek ismerik, hogy a nép műveltségének és jólétének fokozása által országuk képest társorítójának a magyar nemzeti állam megújításának szent művében; egyetemben a hőseinké szertartás melegéni szorombára tűnt a hazai közönség újta polgárait egymáshoz csatoló hatójei közteléseket.

Meg kell mutatnunk, hogy nem riadva meg a hazai hűtlensé fainak rigalmaitól és fenyegetéseitől, szilárd elszántsággal folytatjuk. Állhatatlan ügyünk igazságának tudatától, azt a munkát, melyet tizenegy évvel szilótt megkezdettünk.

A munka nagy, feladatunk nehezé meri apró kavicsokból kell megépítenünk egyetemes nemzeti kultúránk templomát; de a hazafiai lelkesedés megmozdítom erőnkét és ha régig tekintünk tiszegy evi működésünk felett, örömmel tapasztaljuk, hogy csekély esztendőnk dacára is az áltai alkotások egész serege kell áruordozniunk nyomában!

Az ez éven megoyilt málnapataki kisdödörrel együtt mostanában 31 kisdödöröt tartunk fenn még pedig Arvátvármegyében a németországi, turdominát és trüstemát; Borsvármegyében az osztrák, újbányai, veresbányai és szarócskai; Liptóvármegyében a királylehotai; Nógrádvármegyében a málnapataki; Nyitravármegyében a cabajit, holicsit, kolcsit, komjátit, korarcsit, nagybécsit, nagybóssányit, norvákít, privigéit, szencsít, szilvácsányit és a villencsít; Selmecsháza város területén a kedresbányait és a steffuldtit; Trencsénvármegyében a becskúti, kiscsuzajbelyit, predmerit és a várnait; Turócsvármegyében a szirákrajait és Zólyomvármegyében a radányit, tótpáncsicit és zólyompáncsicit. Ezenfőlt 7 idegen kisdödörrel segélyeztünk. Ezen örökben megköszönülök 2500 gyermek kisértetett elő a magyar nyelvű népiszkola számára.

Segélyben részesítettünk három stagéy népiskolát is, és oly tanítókat számára, a kik a magyar nyelv tanításán körül kiváló érdemeket szereztek, öntöndjájukat rendszeresítettünk csaknem minden törvényhatóság területén.

A tanítók jutalmazását legrendszerezesebben ajlitravármegyei választmányunk gyakorolja, mely 34, a nyitrahatáron lévő népiszkola tanítóit bírt fel pályázatra az ez évre kitűzött tiszegy, egyenként 50 frtos pályadíjra.

A többi választmány levés kísérettel 25 frtos díjjal mekta a kitűzött tanítókat jutalmazni.

Egyesültünk, tekintetbe véve, hogy közművelőknek ma is az énekes- és imádkozó a legdrágább övmunkája; és tekintetbe véve azt is, hogy az iskolában magyarul megtanult gyermekek az életbe lépve, minden gyoriatat bírja, ezen nehezen szerzett ismeretüket ismét elbocsátják, a rom. kath. és ev. vezegyesítő közművelők imá- és énekeskönyvek kiostálást kerde me a lefolyt éven és ezen működést a jövőben is folytatni óhajjuk.

Nagy fontossággal bír azon tanműhely, melyet az állam és Nyitravármegye közönségének segélyével Chvojniczán, Nyitravármegye legregényebb vidékén tart fenn. A chvojniczai sáfargászat és gyermek-játszaterkek készítő tanműhely. Bosznári József norvák plebánus ur vezetés alatt áll. Ezenkét 24 gyermek nyit beane kiképesítet a sáfargásban és különböző játékszerök készítésében. Most a tanműhely az állami kisdödörök részére szilvácskai játékszerök előkészítésével bizott meg, mely játékszerök eddig többnyire külföldön szertelték be. Az igazgató

Államhatóság büntetésére a mellett folytonosan gyarmatok is aránylag rövid idő alatt fogja elérni azon mérték, hogy egy egyszázados, fejlődésre képes népi partnak valósággal álljon.

Itt kell megemlítenünk egyesületünknek a nyomor mélyítésére tett azon munkálatokról, hogy azelőtt az összes 1000 gyermekből az Alföldre telepít. Az alföldi státuszosság az idegen családokból az 1892. évi folyamán elhelyezett 270 gyermek közül részben hoztatottak, részben a gyermekek, részben végül a felállókkal kivándorlókra a mai napig 150 gyermeket kellett ugyan visszatartaniunk, de ezen gyermekeknek nem volt semmi bajuk, és a legtöbb 8-10 havi szűrés után magyarul is megtanult. Ezen az időszak egy meghívottja felkereste az összes gyermekeket és azt tapasztalta, hogy a kis telepítvényeseknek, hála az alföldi hatóságok újrai gondoskodásának, igen jó dolguk van és ha egyiknek-másiknak valami joga kirívása van, azt a hatóságok rögtön teljesítik. A tömeges telepítésekkel, az azokkal járó nagy nehézségek miatt felhagyunk ugyan, de egyes szegény gyermekeket most is szállítunk le.

Egyáltalánk marány serejében mérten a felvidéki magyar nyelvű és tanogató és legújában egy felvidéki önkormánylati intézetben által a magyar nyelvű sorsának javításához is lényegesen hozzájárult.

Eltérő megállapított sorrendben ugyanazon, egyesületünk helytől ellátásának és felügyeletének miatt álló szüntartásul fogja látogatni Nyitra, Borsod-Abaúj, Trencsén, Salgótarján, Balassa-Gyarmat, Nagyrudny, Püspök, Trencsénispácz és Érsekújvár, miáltal az egyes kisebb városok részére is jó minőségű, a városok részére pedig a helyi megélhetés lesz biztosítva. Mindenképp lesz hivatalos a törzsmunkásoknál közigyelés nyilatkozata, az emellett kiváló fontosságú tulajdonságait ott tárgyalandó új alapmunkáinak is, mert, bár nem járunk el nem működésük területének kiterjesztéséért, sem a Magyar Iskola Egyesület által tervezett országos szövetkezéshez való csatlakozást, jelenlegi alapmunkáink mai viszonyainknak többé nem felelnek meg és nek tekintetben módosítást kívánunk.

Terveztünk szerint a közgyűlés határozat alapján, az új választmány, a vármegye és a városi önkormánylat pedig pontokba írta körül. A titkár munkaköre is bővített, a pénztári ügyvitel szabatosítása érdekében pedig egy számviteli állás rendelkezését javasoljuk.

Lényeges újítás egy országos intéző bizottságnak Budapestben való szervezése, mely az országunk magyar vidékén helyi bizottságokat alakítanak és ezek útján Körzet és körzetek által is tárgyalták, vagyoni és erkölcsi érdekei gyarapítására volna hivatalos. Ezen intéző bizottság elnöke is a közgyűlésben lesz választandó.

Egyesületünk szervezeteit megemléjtük itt, hogy bizonyos vármegyék illetve városi választmányaink körül költözés a bent, nyitrai, mészai, trencsénai és sárvári választmányok között ki dicsegetés terfényeségei.

A központi nagyobb megvalamint indított taggyűlést az Alföldön; az eredmény, bár teljes mértékben most még nem tekinthető ki, kedvezőnek mondható.

Alapítványaink közül három törölték kellett, de tavalyi közgyűlésünk óta 100-100 forint belépnek: gróf Degenfeld Laura, Laszkary Pál, ill. Szentágyi Pál, gróf Hunyady Irma, gróf Hunyady László, gróf Hunyady József, László Sándor, Szendrői Ernő, a tiszolci kir. kincstári háza- és kőbányások; úgy hogy alapító tagjaink száma 421.

Néhai Királyi Pál ország képviselő egyesületünknek 1000 forint, Sráb Jakab csongrádi megyei bíróknak 200 forint támogatásait.

Rendes és pártoló tagjaink száma az 8000-et meghaladja.

A közgyűlésen az 1892. évi számvétel és az 1894. évi költségvetés is tárgyalatnak fog, mindkét munkálattal a részletes évi jelentéssel együtt fogjuk az egyes választmányaink előzetes megbeszélés végett megkérlelni. T. Tisztáink Ur!

Mult évi működésünknek és a jövőben való teendőknek ezen rövid vázlatból is kitűnik, hogy egyesületünkre mily nagy feladatok nehezednek.

Ezen feladatok csak mindannyiunk lelkes együttműködésével valósíthatók meg.

Midőn becses közreműködését hazafüli bizalommal a jövőre is kikérjük, reméljük, hogy szeptember 12-én tartandó közgyűlésünkön szíves lesz résztvenni, hogy minél nagyobb számban szerepeljen ott össze egymás lelkészségéből és buzgalomból a további kérdések új erőt és kitartást merítsünk!

Hazafüli üdvözléssel Nyitra, 1893. augusztus harában.

Dr. Kostonyky Géza, elnök helyett: Csana István, egy. jegyző.

Sárkány Sámuel ev. püspök Nógrád-vármegyében.

Főispáti Sárkány Sámuel bányakerületi evang. püspök úr Oméltóságára a mult heten először volt vármegyénkben, oly csálból, hogy a n.-körtösi ev. egyházban, melynek külső és belső ügyei a nyilvárosság előtt elég ismeretesek, -- kánonszerep feladatát teljesít.

A főispáti, mindenütt, amerre csak ment, a legnagyobb és legkülönbözőbb körökkel fogadták. Magas inponáló alakja, mely bölcsessége, ma már felsőbbrendű és különösen kedves módjára mincesak a rakonizsereget és a szeretlet, de a tisztelést is egyszerre biztosították számára. -- Sárkány meghódította itt a szíveket és elméket egyaránt, úgy, hogy főispáti utját is áldá kísérte, mert fáradsága nem volt eredménytelen, amennyiben a nagy-körtösi egyházban rendelt a viszonyokat a helyreállította a megavart békét.

A püspök úr oméltóságának utazása és Unnepélyes fogadtatásairól a következőket írhatjuk:

Sárkány Sámuel a mult vasárnap, aug. 27-én d. előtt 10 órák a győronaton érkezett Vácra, hol őt Laszkary Gyula, a négykötli ev. egyházunk örökös főispáti várta négyes díszfogattal. A vármegye határán -- P.-Katalin mellett Balás Ferenc főszolgabíró várta a püspököt, a j. költösi parolán pedig Szentágyi Pál önkormánylatos és Veres Ernő (borzély), a bányai egyház főispáti. Rövid átfutás után, a vármegyei kastély és földész ifjakból álló bandérium mellett déli 12 órák érkezett a főispáti Bátorra, hol a templom mellett nagy számú községi várta, s hol őt Zalkali Mihály olaváló lelkész szép beszéddel üdvözölte, mire a püspök szívesen válaszolt.

Lenen a díszmenet, mely a szomszéd egyházak lelkészeivel megkezdődött, -- egyenesen Komhánya, Laszkary Gyula főispáti úr kíséretében vette útját, sűrű moszár díszesek és a nép zajos énekesei között. -- A díszmenet d. u. 1 órák előtt Laszkary ur kies Tuskulánumbába, hol a Laszkary család kalves tagjai kívül díszes ur társaság és a bodonyi egyházi hívek nagy száma várta a főispáti és kíséretét. -- Komhányban a püspököt Lányi Gusztáv a-bodonyi lelkész üdvözölte. Mire

a főispáti keneitől szavakban köszöntö meg a valóban nagyszerű romhányi fogadtatást, mely nemcsak külső fényben ragyogott, de amelyet Laszkary ur házában és szeretetreméltó családjában az őszinte igaz magyar vendégszeretet is megannyiszorított.

A járás és Romhány községe nyerdben Balás Ferenc főispáti úr üdvözölte.

A d. u. 2 órák felállat dísz ebéd, mely barnaletes, különösen pástétomok, rozsból, szardell, tostiák, sülték, pariták, csukokkák és gyümölcsből állott, s melyet Laszkary Gyula urnak 1878. és 1880. évi termésű borai hangulatteljesed tettek, nagyméretű Laszkary Gyulának szőlő. Tihanyi Borbála urból, mint kedves és ezereletreméltó háziasszony, valamint bájos leányai: Laszkary Borbála, Ferjezett dr. Balassy Antalné, Ilonka és Margit -- kedvessége és utólagi lelkületi előkegyesége által fűszerreztette. A toszoktól sorát Laszkary Gyula ur kezdte meg, a pohárát a főispáti emelte, majd Szentágyi Pál mondott olyan szép és biblikus idézetekkel diszített beszédet a püspökre, mely mindenkit elragadtott szépsége és retorikai őssége által; a főispátiura még gróf Degenfeld Lajos főispáti ur öméltségén mondott szívből jövő szép felközlölet. Pongrácz György a közigazgatást, mint esperességi felügyelőt s ezen minőségében mint törbetrü nagy hasznt öltette, Horváth Danó pedig a háziasszonyt, a család és honleányi erőnekeben magasan tündökös urholgyért ültette pohárát. Ezekután Sárkány Sámuel püspök ur eszmékben gazdag és hazafias lelkületűt ültetett toszájtát hallottuk, melyben a felekezeti békét hangortatta s kifejezést adott főleg annak, hogy a vallásosság mellett a hazaség nagyon is meger, maga Krisztus is, mint hazafi, elkeveredett Jeruzsálem pusztulásá. A győzöri beszédét nagy talaság követte. Tozartot mondunk még Balás Ferenc a főispátiura és a főispátiura, mint akiknek nemcsak egymás mellett van. (aug. 25 és 26-án). Dr. Buttler Ervin a házúr kedves unokájára, Balassy Ferkóra, dr. Balassy Antal a lelkészre, a főispátiura, Szentágyi Antal Szent Ágostonra, a romhányi román káth. nagyméretűségű esperes plebánosára, Kolosty Miklós r. káth. egyh. segédlelkész a jelenlevő tilági urakra. Ekkor után a parkban a százados győzöri nagy hárs árnyékában ifj. Laszkary Gyula, a házi ur tebebeleges és kitűnő tanuló fia vette át a szerepet s a vacsoráig ő szerzett szórakozást tarokk partik, tánc, kugli és csabhalom játék rendezésével. -- Kéto fényes vacsora volt.

A püspök B.-Ujarmaton. Romhányból a püspök Laszkary Gyulával, -- ennek négyes díszfogattal Baintner Arnold főispáti vezetője mellett minap reggel 9 órák intult B.-Gyarmat-felé, hol őt a határon számos díszfogat és Köry Tiradar egyházi felügyelő élén -- küldöttség foglalta. A fel 11 órák érkezett főispáti Köry Tiradar mondott üdvözlő beszédet, mit az üdvözlő társaság megköszönt. -- Erután megindult a menet mely azonban rendelkezlenül vonult be a székfőszobá s a paplakra, -- ugyanis az előjáró főszolgabíró fogat a püspök díszfogattal annyira sebesen hajtották, hogy a többi fogatok messze elmaradtak.

A püspököt B.-Ujarmaton az esperessége küldöttség, élén Svehla János főispáti, -- fogadta. Svehla lelkemelő s megható beszédet intézett a főispátihoz, mit az baszoló beszéddel közlött meg. A paplakon Sárkány püspök ur déli 12 órá felé fogadta a tisztelőket, és pedig Tihanyi Ferenc főispáti-helyettes főispáti vezetője mellett Nógrád-vármegye tisztikarát, -- Jablancy Miklós vezetésével mellett a pontgyűrigazgatóság és adóhivatal tagjait, Bodonyi Károly városbíró részalés mellett a város képviselő testületét, -- Effer Ede vezetésével

TÁRCZA.

Sárkány püspök útja.

Összegyűlt az egész, főispáti csak 170. A főispáti van utjának csálja irajzra. Vajon Önkormánylat, mely romhányi hírdet. Vagy állatok kétféle viszonyait meg minket? Igen, ő a többi főispáti hírből. Ki lévett mindig kátholikus megőrzés. A másik főispáti ragyog be az utat és kobeit ifal gyaró szerződés vizálatkodást teremt. De főispáti uram, hol bús a főispáti. Hol van főispáti indított szerződés. S ha díszesen hálót foz a sötét áramny, Mit győző pókészat tépi az sötét Sárkány. Pajzor István.

A mi „kegyelmes asszony“-unk.

Tudjuk, hogy rövidesen beközeledek... El voltunk rá kátholikus a mélys, hogy valóra vált, oly nehéz elhinni, hogy nem tudunk beleszólni. Már Leonyen van... Visszakerült oda, honnét oly mirajogva távozott. Sietett elfoglalni azt a szék, his helyét, a melyet most Leonyenéből a magának mondhatott. Ném mehoztott be a Majthényi úr kastélyába, bevonult az isten házába, a mely nagyobb, az ő büszk önkormánylatból épült az Úr díszítésére, a hírvé lelti építésére. Szomszéd viszonylatán volt az. A fala örödjét -- ki utóbb díszkapu alatt, felkalkulált házat körött, virágok beültetett uton, monár díszesekkel mellett mehoztott kedves népei közt jónai -- most csak a felkalkulált háza megőrzésére fogadta. Az ég, mit megkapadott az órák, megőrzés a hálónak. Kiből árcsón drága halott!

Hosszantartó, fájdalmas szenvedéseid véget értek, de elkézdődtek a mi végtelen bánatunk, siralmunk utánad! Miként szenvedéseidnek, úgy fájdalomteli siralmunknak is csak a balál ad könnyebbülést!

Ki oly jó volt, hogy mindég csak jót tett, erős megpróbáltatásoknak volt kitéve -- egy időre -- egész életén keresztül. Ha a sors, a mi jó vagy rossz cselekedeteink megérdemelt jutalmaként intésként elűntek utját, úgy az elhunyt bárdonéknak még hosszú, nagyon hosszú időnk nem kellett volna az öröklet honába költözni. Segíteni embertársain, pártolói, pártfogolói őket, vigasztalni, támogatni -- ez volt életének főközege. S a ki oly boldog volt, ha a segélyszeltek, pártfogottak hála önkormánylati személtette, saját a eméltől csak a szeretlős, s fájdalom keserű könnyeit láthatta felszállni. Már a hatvanas a hetvenes években több mint egy évtizedig oly villos beteg volt, hogy a napnak csak kisebb részét töltötte ágyon kívül. Nem csodoggett... hanem inkább bízott, türt, szeszter méltó türelmemmel.

S jobban is lett. Azóta minden lehető idejét legszívesebben -- gyönyörködve a természet szépségeiben -- a szabadban, szőlővel töltötte. Sokszor órákig el-el sétált s ugyancsak dolgot adott a legerősebb gyaloglónak, hogy vele versenyt bírjon járá. A ki látsó ékkor gyors lépésekben haladni, alig akarta elhinni, hogy lehetett idő, midőn a napnak nagyobb részét csak pamlagon fekvő töltötte.

Halálhozó belesége, úgy 7-8 évvel ezelőtt kezdődött. S mitől úgy fájt, úgy rekedett, ugyanazon betegség döntötte a sírba. Sokat szenvedett, nagyon sokat... Hosszas betegségeben emlékező: Majthényi Sarolta bárdón volt mellette, ő tetto utolsó, kínos napját elviselhetősé. A fiatal, ritka szépségű bárdón oly omdaló buzgalommal, erős kitartással, gyengéd figyelmekkel ápolta szenvedő néjét, hogy egy hirtelen ápolónéknak is -- ki állát e nemes célra szentelte -- becsületére vált volna. Az utolsó időskében az éjleket is nappalá tette s midőn egy ápolónét akartak hozni, Sarolta bárdón volt az első, a ki ez ellen tiltakozott. Az ingatlan, jó emléket, hanem a földön, az égben bízón megölt jutalmát.

Bár Majthényi Lászlóné Honvármegye társadalmi életében vezérserepet vitt. S ezen vezérserep -- ha nem lett volna is ferje főispáti egy negyedszázadon át -- őt, a ritka nagy eszű, a kitűnő műveltségű, gyengéd tapintatú, születesre és ragyogóra előkelő nő joggal megilletés volna. S részvevőle társadalmi életünkben csak jó befolyást, ánoimot hatást gyakorolt arra. A testőletek, egyletek renyegre igyekeztek az ő hatálos támogatását megnyerni ügyük előmozdításá végett. A volt ipolyági m. kir. honrédek hadi zászlójukat az ő nevére kirereltették el. Majd 1890-ben az ipolyági önkéntes tiszti ögylet is br. Majthényi Lászlóné kért fel a zászló-anjai tisztifogadtatására, a mit készségesen teljesített is a jelenlétével -- öszeköltetésével, az úgy iránti érdeklődésével fogva -- ezen zászlószentelést magasztos Unnepélyre emelte, a melynek egyik legkülönlegesebb pontja volt, midőn a bárdón -- mint zászló anyja -- együtt az összes korszerű leányokkal -- kik között bárd kisasszonyok és paraszt leányok is voltak -- fotografosztata magát.

A város-kereslet Jósiv és Nó egyleteknek hosszú időnkig bízott előke volt. Eltekintve azon szántalan, politikai jellegű Unnepélyektől, melyeket Honvármegye községe (mint később bebizonyult) nagy része nem br. Majthényi Lászlónak, hanem a hatalmat kezében tartó főispátiak rendelkezett s melyek alkalmasan a bárdón előkevény, figyelmes moderát, pazar vendégszeretetét, leköltözött szíveskedéssel csodálhattak, elég legyen a Jósiv egylet alapja javára rendezett nagyszabású gr. Zichy-concert és bárdol megemlékezésnek, mint oly méltoszelet és társadalmi eseményről, mely a megye oly jellegű Unnepélyeinek mindenkörök egyik legkülönlegesebb maradványa a melyet egyelőre ő hozott létre. De érdekellettel br. Majthényi úr politikai életi kirendelési iránt is. Hisz férje -- mint főispáti -- volt az ellenkező ellátóháza. S ő volt a közlelemes harcokban főispáti úr, vizagyalító anygala. A keserűségek, mit sokszor elszenteltetett, ő édesítette meg. De megjelent a bárdón olyankor is gyakran, mikor a párt kaza kongott az árszékűl. A közlelemes évekbeli árszékűl kifizetetlen pártvitáit ő egyenlített ki. Miut főispáti neje -- kinek a főispátiában is temdők előkelő öszeköltésései voltak -- boldog volt, ha

szóló hang, az érdekes kifejtés önkénytelenül azt a vágyat ébreszti az olvasóban, rajta még tovább tartania. Figyelmét érdemel Kóna Rezsőnek „Egy merész ugrás” című új beszéde, mely előnyben mutatja be a fiatal iró. Hasonló irányzatok és mutatások sorokat egészítik a szám-tartalmát, biztosságot léve arról, hogy a „Képes Csaldai Lapok” a legjobb és legújtanóvabb belvilágok egyike.

Érdekes újdonság. Városunkban eddig nagyon kevés egyszemélyes volt amlás „Edison” féle javított fonografot (gramofont) hallani. Ez hallható lesz f. évi szeptember hó 3-án vagyis ma délután 2 órától 6-ig a városi tanácstermében. Így a hatalmas Bismark herceg, Levinzky és Gizardi bocsí stániuméremek hangját tovább magyar dalokat hallhatunk majd meglepő tisztán és érthetően. A fonograf produkálásából eredő jövedelem fele az önkéntes tűzoltó egyesület pénztárára illeti, a más részét a felhívjuk közönségünk figyelmét és érdekes újdonságra.

Felhívjuk a t. olvasó közönség figyelmét Theben Jozefa filigrán-munkák hirdetésére.

Nyílt-tér

Kovács Ferenc és neje szőlő. Langa Katalin gyermekeik Hanna, továbbá Langa Alajos és neje szőlő. Kiv. Julia nagypapa és nagyanya: gyermekeik Langa János, József és Lajos, valamint öz. Langa Antalné szőlő (Ormai) Klára öz. nagyanya fájálatól megórtá szőlővel lenitők telejébrőlten leányuk illetve leányára, unokájuk a hűgök és időnkájára

Kovács Margitkának.

f. évi augusztus hó 29-én délután 2 1/2 órákor rövid szenvedés után 4 éves korában bekövetkezett gyászos elbánylat.

A drága halott földi maradványait, évi augusztus hó 31-én délután 3 órákor fog a cím kath. egyháza szertartással szertartást a földi részét a sírkertbe örök nyugalomra tételni.

A béke anyala öröküljön a drága halott hámvai felett

* E rovatban közöltékért sem vállal felelősséget a szerk.

Horváth Danó, felülvizsgáló.

Biztos Jövedelem

ajánlatok tisztességes egyútszerek országgyűlésnek részfelhasználásra való elárúsítása által egy budapesti elsőrangú bankintézet számára Ajánlatok az ügyvédség átvétel végeti „J. D. 12.” címen Danneberg J. hirdetései Irodájába, Budapest, V. Deák Ferenc-utca 14. szám címzettők.

3802—1893. szám.

Pályázati hirdetés.

Lemondás folytán Ormésdében levő turopolyai állami állásra pályázatot nyitok, pályázni kívánókat felhívom, hogy képzettségüket az 1893. évi XXII. t. c. 74. illetve az 1893. évi I. t. c. 6. §-a értelmében igazoló, okmányokkal felszerelt kérvényüket a választás határidőjéig megküldjék f. évi szeptember hó 23-igig nálam nyújtsák be, mert később érkezett kérvényeket figyelembe nem veszek.

Aljegyző fizetése 300 frt, továbbá szabad lakás, jegyzői fődíj és erdőjuttalék használatra, ugy a szabályrendelet értelmében szedhető díjak.

H. Gyarmat, 1893. évi augusztus 18.

Rákóczy István, szolgabíró.

Hirdetés.

A Csabrigi III. és IV. erdőüzem osztályban tűzi és hasznosít eladó. A renn szándékok irásbeli ajánlatok folyó 1893. évi szeptember hó 15-éig az erdőgazdálkodásigazgatóság Csabrigában beadandók. A feltételek az erdőzeti hivatalnál megtekinthetők.

640—1893. th. szám.

Hirdetés.

A III-ik közöti ker. kir. felügyelő az 1893. évi augusztus hó 25-én kelt 138. számú rendeletével a nagy-stombak-krakkói Állami közut 70-83, 94-95, 100-110 km. szakaszon lévő 8-32 és 70. számú mőtárgyak építését 2532 frt 67 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogalomtámasának biztosítása céljából az 1893. évi szeptember hó 12-ik napjának d. e. 11 órájára a hontvármegyei m. kir. állam-építészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyzői óhajotk felhívtnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bírálatpénzzel ellátott zárt ajánlatiaktal kitűzött nap délelőtti 11 óráig az a nevezett bírálatihoz anyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. állam-építészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponta megtekinthetők.

Kelt Ipolyágon, 1893. évi augusztus 28-án Hontvármegyei m. kir. építészeti hivatal.

Égy a község jegyzői toendőkben kellő kiképzetést szerezni vágó jegyzőgyakornok, esetleg már gyakorlati bíró megbízható s odli magyarországi

Jegyzőegedet

kerenek. Tudakozókkal a feltételek azonnal közölhetnek. Az állás helye előbb elfoglalandó. Közép-Paloja (Hontvármegye, posta Alsó-Paloja.)

Frecska Soma, közigyű.

Legnagyobb osztr.-magyar szahadalommal bíró

tanintézet filigrán-munkák készítésére.

A tarali linzi népiünnepe nagy ezüst éremmel kitüntetve. Templomdíszek óra- és nyakláncok, kartók, mellétek, kalap-, haj- és béli ékeségek, fuzártafűzők és kardcsapfa-díszek, ruhabetétek, fali- és kefe-táskák, valamint pamlagránokos díszítvénye, dísz-legyenők stb. továbbá virágkosarak szines sodruy és pamutból készitve.

Van szerezésen értesíten, hogy helyben rövid időre tanfolyami nyitottam filigránmunkák készítésére a bátor vagyok a tanítók közigyű: annak megtekintésére tanahelyiségembe

Kis-Tabán-utca. 603. sz. Reinhart-féle házban színtelethezosen meghívni.

A munka megkezdéséig áraknak a költségek elcsúszás-ható is, már későbbi képepek az első órák alatt elcsúszhat és láncolatok elkerülése Tanúy és összes munkálatok megtanulásiérti költségnek 1 frt, gyermekeknek 70 kr, a szababek-gában áll minden tanulónak mindaddig foglatozni a tanórákat míg a filigrán munkák csalló alkészítésére a kellő ösztönzést el nem sajátították. A hozakutáló anyag nagyon ócsok (egy szekrény kezdődik való anyaggal 40 kr) és ezzel bátkinek alkalom van adra arra, hogy a leguább ajándéktárgyakat előállítsanak. Tanórák aszeptus reggel 8-11 óráig, a 3-7 óráig, oly helyre kérszre, kik nap közben nem érnak rá, kérszre, szerdán és pénteken este 7-9 óráig. — Feltüntetett költségek Krassó és Ungár ország királyságban láthatók. Szétküldési díjat az összes anyag számára Becsben: III. Kegelőgasse 6. I. Stock.

Kiváló tanítónak THEBEN JOZEFA.

Lanollu-szappan

a nécsi Parfumerie Equitable-től, jószág tekintetében messze túllhaladj minden más toillette-szappant minifogva az előkelő nővilág nélkülözhetetlen szere leli.

Darabonkénti ára 35 kr. kapható:

Himmler Mór és Benkő József urat

kereskedésben B. Gyarmaton Gyarmat.

372—381 1893. Vgr. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó részben kihírvé toad, hogy a budapesti kir. kerület és vályó toszaknak 1893. évi 5028. sz. végrendelet dr. Hauer Sándor ügyvéd által képviselt Frank Jakab illetve a borsói VI. ker. kir. bíróság 1893. évi 2231. sz. végrendelet dr. Radó Lajos ügyvéd által képviselt Keller Vilmos felpörcekek részére, Löwy József alperes ellen 145 frt és 13 frt kövételre jár, azéig előrendelt költögtételek végkiadás folytán alperestől foglaltat 523 frt 70 krra becsült ingómozgóokra a szócsonyi kir. járásbírószág 2708. és 2794. sz. számú végrendelet az Árverési előrendelvény, annak a korábbi és a felülfordulatos kövételösszejéig is amennyiben azok kövétel-nyom adóigotog nyomatok volna alperes költés becsülésében leendő megfizetésre határidővel 1893. évi szeptember hó 13-ik napján d. e. 9 óráig toszak ki, a toltor a bíróság íofoglalt kövételre, bolli cirkétek, ledószerek, butorok, kéai ayond-a-nálta felszereléses és egyéb ingómozgók a legutóbbi kértökön kémpénus díszet mellett, székely csészén becsúron uli is előfognak adni.

Felhívtnak mindazok, kik az elővezetendő ingómozgók vételárából a végrehajtó kövételre megfizető költögtételek tartanak jogot, amennyiben részükre foglaltat korábban eszközöltetett volna, és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tomit eladhatóság bejelentéseiket az Árverési megkezdéséig előtti kiküldöttemel vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő hirdetésnyak a bíróság tábláján kifüggesztéséig követo napotk számítatnak. Kelt Szecseny, 1893. évi augusztus hó 29. napján.

Borsányi Béla, kir. bír. végrehajtó.

2134—293. tkv. sz.

Árverési hirdetésnyi kivonat.

A szócsonyi kir. járásbírószág, mint toszakkönyvi hatóság kihírvé toad, hogy Bertó Sándor és társaiak Bertó Gy István ellen 58 frt kövételre és járulékal írásli végrehajtás irásában a kir. toszakkönyvnek a szócsonyi kir. bíróság tábláján lévő Endre-Galva község 203. sz. íkveben f. é. sor 1018 hras. felkötésére a 196. § ért 11 frt, a f. é. sor 1544 hras. szócsony a 196. §. ért. mében 20 frt, a f. é. sor 1493. hras. szócsony a 196. §. értelmében 87 frt, a f. é. sor 1401. hras. szócsony a 196. §. értelmében 98 frt, az endrefalvi 313. sz. íkvebe I. soroz. slati beutokokra a házra és beutokokra 196. §. értelmében 173 frt és az endrefalvi 313. sz. íkveben f. é. sor 196. hras. slati felkötésére a 196. §. értelmében 31 frt kiküldöttemel árban, az endrefalvi 208 számú íkveben Rigó Ernő és Deák Rozália javára beutokoltat ügyvegyi jogok árútsáca nélkül az Árverési előrendeltes, és hogy a fennbéli megfoglalt ingatlanok az 1893. évi szeptember hó 29-ik napján d. e. 10 órákor Endrefalva község házával megvartandó nyilvános Árverésen a magállapított kiküldöttemel áról uli eladhatók fognak.

Árverésen szándékozók tartoznak az ingatlanok becsúrának 10%-át vagyis készpénzben, vagy az 1891. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett áróllyammal számítottat és az 1891. évi november 1-én 9335. sz. a. kelt igazgatóságnyelvetel rendelet 8. §-ában, kiküldöttemel oradékhépes értékpapírokra a kiküldöttemel később leesseni, avagy az 1891. LX. t. c. 110 §-a értelmében a bíróságnál előfognak előnyesböröl kiküldöttemel szabályszerű elismarványt állapítottat.

Kelt Szecsenyben, a kir. bíróság, mint toszakkönyvi hatósággal 1893. évi július hó 8-án.

Vigyázzunk a „ZACHERLIN” bevásárlásnál

(Ez a szer mindenféle rovarat biztosan kipusztít)

Ve d: ... Miért mári papirszekőben a rovarpor? ... Ez „Zacherlin” kértom és est csakis üregekben kerüljék! Nyitott johosrdi mére sem fogadom el, ... bise igen jól tudom, hogy a mári borítókban, papirszekőben és doborokban kerülnek, az csak silny hamisítványa a híres „Zacherlinnek.” Vagy adjon „Zacherl” nével ellátott lepécéitől üregben — vagy adja vissza a pénzem. Becsapni nem hagyom magam!

A palczak árai 15, 30, 50, kr. és 1 frt, a Zacherl-furó 30 kr.

Kaphatók: B. Gyarmaton Felsenburg Tivadar, Bachár Gyula, Bayer Károly, Deák József, Cservényák György, Kbenfőhrer Lajos, Hummer Mihály, Kanitz Odón, Stommer Károly és Winter Armin. Ipolyágon Dobom Károly, Szigotárján Holcay Gusztáv, Holló és Majernák, Mandl János, Okolicsányi Ludvig, Grossberger Miksa, Kerény Dániel, Szecsenyben Popovics János, Deutch Sándor és Fagel J.

let az ist. egyházi képviselőit. — Tomcsák Nándor igazgató vezetésével, mellett a polgári iskola tanfolyamait és Kozák Mihály tanfolyamait. — A területi köldöttségek részéről a vármegyei tisztviselők sorában Tihanyi Ferenc főjegyző remek údvizelő beszédet mondott el, mely az összes jelenlévőkre nagy hatással találkozott. A papokor 4. u. 1 órákor tartózkodó ebéd volt, melyen az úttörő püspök uron kívül csupán a funkcionáriusok, a főesperes és esperesegyei jegyzők, továbbá Köry Tivadár egyházi felügyelő, Tihanyi Ferenc főjegyző, Pongrácz György ártaszéki elnök, Horváth Dániel egyházi főjegyző és Margóczy József losonczi lelkész vettek részt.

A püspök 4. u. fel negykor indult N.-Körtőre Laszkáry Gyula felügyelő, Srehs János főesperes, Simkó Frigyes alesperes, Simonidesz János főjegyző, Hisskup Béla aljegyző a többiek kíséretében. Erdőmeg közepében az ottani hívek diadalkaput emeltek a főpap tiszteletére. A nagy-kürtös köldöttség Kubányi Lajos egyházi felügyelő vezetésével a püspököt a püspököt, a rövid údvizelősek után innen 4 díszkapun, melyek közül különösen kitűnt a Messa Andrásé, hajtották be a menet, melynek élén Szécsényi Vilmos 40 tagból álló bandériumot vezetett. N.-Körtősnél örömtelleg éljenek között tört be a püspök a papokra, hol őt Kovács Kálmán lelkész, és számos köldöttség Hont- és Zolymármegyéből üdvözölték. A honti köldöttséget Laszkáry Pál honti esperesegyei gyámintézetének elnöke vezette a püspök elő. — Este 5 óráig egész 9 óráig előérkeztetett legényalattalok mindama seremes égyek és bajok, melyek a n.-kürtös egyház belsőéletében elharapóztak.

Ezt 9 órákor a püspök ur ömöltözése és kíséretének Szécsényi Adólf n.-kürtös római kath. nagybírótokor ur nyitotta meg díszes terméket a fényes estélyt rendezett a főpásztor tiszteletére, mely estélyt feledhetlenül teszi a háziur bájos és szeretetreméltó leánya: Paula kisasszonyok a vendégek iránt tanúsított szíves előzettsége és figyelmé, mely a társaság kedély hangulatát éjjel után 2 óráig tartotta ébren. — Az estélyen Bende Miklósné és Kubányi Lajosné is résztvettek, továbbá Bende Attila vasúti főfelügyelő, aki tudatolárológ nógrádi vasutakat iránt meleg öröklődésével viselkedik.

A n.-kürtös canonica vizitáció másnap, aug. 20-én reggel 9 órákor predikációs inteni tisztelettel vette kezdetét. Az oltár mellől a főpásztor mondott szentbeszédet mindenkit megható, különösen pedig az egyházi híreket, kiket figyelmestetett a főpásztor az utolsó — Szécsényi Gusztáv püspökölde által 1876-ban megtartott canonica vizitációra, a arra, hogy azóta mennyiben gondagolott az egyháza szemelmeiben és anyagiakban? — Bizony kevés baladák, sőt visszaesés látnak azóta is! — A magyar és tót nyelven elmondott püspöki beszéd nem tévesztette hatását a azon igazlom, mely még néhány óra előtt is a helyzetet és a kibontakozást kétségessé tette, teljesen lecsillapodott, úgy hogy az egyházi híreket Bende Sándor ur azon indítványára elleneben, hogy az egyház hajlandó Kovács Kálmán lelkészének összes évi járandóságait kézpénzben kielégíteni s az egyház jövedelmeit gondnokiilag kezelni, habogy Kovács lelkész egy év alatt elhagyja a n.-kürtös parochiát, — ostentatíval kimondták, hogy bizony ők teljesen meg vannak elégedve papokkal és a tanulóikkal a hogy őt nem hajlandók abszolválni, sőt az ellene nyilvánosságra bocsátott rágalmakat is visszautasítják. — Ezen megnyilatkozása, mely a lelkész könyörgés meghatolatta, könyörűvé tette a kánonszerű eljárás a nagy port vert nagy-kürtös ügy pacifikálástól, — a politikai hatóság (Hainauer Arnold főbíró) által is aláírt jegyzőkönyvbe felvértetett, hogy a papi jövedelmeket az egyház fogja kezelni s a papnak évi 800 fét kész-

pénzfelvételt ad negyedévi előlegben részletekben, a saját költségét 76 fittal pótolja meg, a stóllakat eddigi évszámában fenntartja s a pap részére a lakást és a kert s beltelek érszételt biztosítja.

Ezzel véget ért a kánonszerű eljárás a remélhető minden utóbbj mellett.

Az ott nagy számban jelenlevő egyházi és világi híreket az egyház fényesen vendéjelte meg. Ebből alatt a püspök ur ömöltözésére Horváth Dániel és Blainster Arnold mondák lelkes felköszöntőket. Simonidesz János pedig Laszkáry Gyula felügyelő és Srehs János főesperesrel ellátta, Laszkáry Gyula a honti és zólyomi köldöttségeket. Hazánk és lakosai pohárköszöntőket mondák meg: Laszkáry Pál, Wladár Viktor, Kasza János, Simkó Frigyes, Stár Károly, Sillárik György, Kovács Kálmán és többben.

Sarkány Sámuel püspök ur ömöltözésére Laszkáry Gyula, Srehs János, Simkó Frigyes, Simonidesz János, Wladár Viktor a többek társaságában Dr. Pulesky Ágost ur meghívására folytán még az nap este Szécsénybe rándult, hol Pulsky ur fényes estélyt adott tiszteletére. Másnap reggel 9 órákor fogadta a jártai szolgabíró és a szécsényi előjáróság tisztelettel. Meglátogatta az újonnan épült templomot is, hol isteni tiszteletet tartottak, mely alkalommal a püspök áhítatos imát mondott el. — Szécsényből a határig Kuzsinszki Antal városbíró vezetésével diáksíkséret vonult ki a sírelyes bucsit vett a főpaptól. Aug. 30-án a püspök Sügyben Wladár Viktor, este pedig B.-Gyarmatról aug. 31-én a reggeli 8 és fél órai óraton a legjobb benyomások mellett utazott vissza Pflize a szép emlékekkel hagyta el vármegyénket.

Kisérje főpásztori és hazafias működését az ég áldással!

Báró Majthényi László.

Már mult számbomban megemlékeztünk röviden br. Majthényi Lászlóról — a volt honti főispán. br. Majthényi László nevének grófus elhunytáról.

Mely ösméte részvételt, mely nagy ragaszkodással volt hont és Nógrád vármegyék közönsége a bánatos férj iránt és mily igaz tisztelettel, mely valódi meleg szeretettel viseltetett az elhunyt bárónál iránt, elhatároltan mutatta a temetésen résztvevők sokasága, azok meghatalosága, az ország minden vidékéről érkezett koszorúk és részvételszolgálatok.

A temetés pénteken (25-én) d. u. 3 órákor történt a daczára az ember sokaságunk s a székelyben kőszának, minden fennakadás nélkül, rendezben ment véghez, a mi a temetés rendezéséről megbízott Gonda Béla esperes és Dr. Podhorcay László szolgabíró érdeme. A holtestet még f. hó 23-án, az elhalálozás napjának éjjelén átvállították Bilogrdi Lászlóhoz, dr. Kovács Endre főorvos és Podhorcay kísérete mellett.

A ravatal a leszenyi r. kath. templomban volt felállítva, körülvére pompás palánk s más délszaki névnyektől. A templom falazt a gyász lapellel volt beborítva, a meltről larka szimpomában szüszek s sebhelyesebb dívrégek koszorúk az érszolgabíróra csak 3 koszorú volt tére a legközlebbi családtagok részéről. Az elhunyt báró emlékének a következők áldottak koszorúkkal: br. Majthényi László (Felsőhontban Nafelimeánk — László) (Klotild) dr. Paczolay Jánosné — Majthényi Camilla báróné (Kamilla) br. Majthényi Sarolta és gr. Csáky György (Sári és Gyuri, Balogh János és neje (Ilona és Jancsi) Szabadhegyi Zoltán és neje (Katica és Zoltán) Zimony Mariska (Mariska) Moteniczky László és neje (Lucia és Margit) (Máthényi Ottomár) (Giulla, Ottomár, Luczika) Semsey László (Tisztelek szeretett nevének) br. Rozsner Ervin és baross Árpád — Rozsner Lóri báróné (Részvétel és kegyeletlen jelöl) — Lóri és Krvin) Horváth Bélaék, gr. Hunyady Lászlóék, gr. Crouy Károly és neje, a Csabráns-család, Scitovszky János és neje (Tisztelekük jelöl) gr. Spirmay Ottósné (Szeretett barátnőjének Paula) gr. Crouy Endre és neje (Soha nem feledünk — Livia és Endre) gr. Fongách Antalné és gyermekei (Elsőbű ödvizelőtük jelöl), Hontvármegyei tisztikara, báró Révay Giulla (Barátság jelöl) Bohoczky-Lónyay Flóra (Hátam és szeretetem jelöl) gr. Pejacsicsics Artúr és neje (Barátság jelöl) br. Kemény Kálmáné (Szeretett barátnőjének — Polina) Hunzár Béla és Jofan (Tisztelekük jelöl) gr. Crouy-ék (Averois — comte et comtesse Crouy) Az ipolyvási takarékpénztár (kegyelet jelöl) Az ipolyvási önkéntes önköltséget (A feledhetlen rágó anyának) Vajda Pál (Tisztelekük jelöl) Gonda Béla esperes (Bungó hívének kegyelettel — lelki pástora) dr. Kovács Endre és neje, Horváth Miklósné, Luka Pálék (Ragaszkodásunk jelöl) — Pál és Mariska) Öfner Oszkár (Legtöbb tisztelekük jelöl) Ulnek és Hirschbach (Felsőhontban kegyelmes asszonyoknak) és felirat nélkül á drb. Az egyházi szeriatartó Gonda Béla esperes és házastársai plebános részre. Segédkeztek nekik Zibinyi Gyula közezi, Márton István nagy-csalomiai és Gonda János csábi plebánosok.

A Majthényi emmentel és az őlt virágkoronával felszított koporsót Lestvánszky Sándor alispán, Laszkáry Pál, Marek Károly szolgabírók, Tóth Lajos ártaszéki elnök, Nedeczky Árpád szolgabíró és Halnay László aljegyző vitték a templom előcsarnokában lévő családi virádtól. Sem nem maradt elcsornán, midőn a gyászmenet megindult s a legközelebb eszedet csak a koporsót közeletlen követő bánatos férj sokogas törte meg. A templomban a a gyászszertartáson jelen voltak alig lehet lapunk mák terjedelmé folytán — mind feledelmi. Ott voltak: dr. Majthényi László, dr. Paczolay Jánosné, Moteniczky Mór és neje br. Majthényi Sarolta, Szabadhegyi Zoltáné, Balogh János és neje, Moteniczky László és neje gr. Csáky György, Majthényi Ottomár és neje, gr. Crouy Endre és neje, Jánosy Béla; br. Rozsner Ervin

Bispán, Scitovszky János és Lestvánszky Sándor alispánok, Bólyosi Gdón, Horváth Béla, Majthényi Livia és Okolicsányi László örmegyei képviselőik, gr. Chornyak Jgő, Somogyi László, Hunzár Béla és neje, Baross Árpád és neje, dr. br. Nyáry Adólf, dr. Dancó Pálak, Horváth Bélaék, Horváth Miklós és neje, Simonyi Dénesné, Majthényi Seregi, Lestvánszky Sándorné, Sebáler Antal és neje, Verébolyi József és neje, Jankovich Béla és neje, Hartakovicz Ágost, gr. Fongách Antal, Jablanczy Miklós, Melicher Ferencz kir. ügyész, Hederváry Antal, Vajda Pál, Rimkman táblabíró, Holmbacher Nándor, Szabó Géza, Nagy Sándor, Braunmüller Sándor, Bolgar János és neje, dr. Bánkó, Kovács Endre és neje, Luka Pál és neje, Bolgar Kázmérné, Pongrácz Emma, Pongrácz Elemérné, Paczolay Gyula és neje, dr. Schöb Ágoston, dr. Balcz István, Hodossy Imréné, Bakó Istváné, Szabó Sándor és neje, Wárlér Gyula és neje, Udvardy Jozsa, Laszkáry Pál, Csibolya László, Marek Károly főbírók, Farkas Mihály és. Kanócz, Hottorovich Károly esperes-plebános, Marató Ferencz, Tóth Lajos, Nedeczky Zsigmond, Matukás Adólf, Horváth Albert és Géza, Méhes József és neje, Szántha Béla, Bakó István, Tereszvánszky Aurél és Endre, Kautser Márton, Forster Frigyes és neje, székelyország a megye intelligenciájából kivonult társulával az ipolyvási önkéntes önköltséget egyeslet is élén Kautser Márton főparancsnoktal.

A gyászszertartás megkezdése előtt a templom bejáratánál foglaltak helyet a fegyvertelők kardomra, míg a honti hajdúk a ravatal körül a templom felőlül. Midőn a gyászszertartásnak vége volt a sírbólott befalazni kezdték, az ösméteportosított népet akkor eresztették be a templomba, a mely síró nép, mint a szent erélyekhez, úgy záródokolt a honor sírbólott, újatos imát mondvra bárványotul, angyali jószág uránjének lelki ödvizet.

Közlekedő báró Majthényi Lászlóról — dr. Majthényi László és kir. kamarás, val. belső titkos tanácsos, Hontvármegyei nagyrámszónát és volt főispánjának neje aug. hó 23-án, hajnali 3 órákor unarodott ki hosszúsas betegség után Balogon a huszár-féle katonájában a hont Lestványról csak a nyáron költöztek át. Báró Majthényi László, szül. Majthényi Nafelimeán báróné (Báró Majthényi László, és. és kir. kamarás, Hontvármegye volt főispánjának és székely Landorjánának leánya) 1836-ik év április 11-én szül., tehát mult 57-ik életévében volt.

1857. november 24-én ment férjhez br. Majthényi Lászlóhoz. Férje, mivel közel 36 évi szavatolán, boldog házasságot élt — unokatestvére volt neki. Az elhunyt báróné már a hatvanas és a hetvenes években hosszúsas tartó, gyötrelmes betegséggel sújtotta az ég. Erre kik éltének csak egy kis részét teltette ágyon kívül.

1833. október 16-án Szegeden tult legf. alkalmozásait hagyottul jóvá a br. Majthényi László és neje, ugyancsak Paczolay János és neje közt az utóbbiak Antal nevű fiát örökbefogadás iránt 1833. apr. 10-án kööltt szerződés, mely szerint Paczolay Antalra a Majthényi családnér, előnév, bárói rang és címek áruháztott. S ugyancsak év december 31-én az ifjú báró ösmegyei vezető véget — a székelyországban rományfajta elátának. E végetes csapás, elriszthetetlen volt a székely, kik édes házá, de nagy volt azokra is, kik fogadtul búzáat vevették el az ifjú báróban.

Hálálthozó bájó 5 év előtt kezdődött. Orvosai — dr. Kovács egyetemi tanár és Korách Szabvány Endre, Hontvármegye főorvosa, — kik mindent alkörtötek a beteg meggyógyítása érdekében — és hoztákátul, gondos ápolás, első sorban azoka hogy Majthényi Sarolta báróné, ki utolsó napjait figyelmé, óvadó szerzeteméltözéssel laakadallan törvelemmel, ritka székelyi jószágul egykeztett könyörűvé tenni — már régtől tudták a székelyek, kik édes házá, de nagy volt azokra is, kik fogadtul búzáat vevették el az ifjú báróban.

Az aggodó férj a nyáron egy híres liposzi speciálista orrost is hozatott, ki egy ápolónál több mégig időrtül Balogon, de megmentetül — fájdalom! — ő sem tudta.

Irka-firkák az Államfogházból.

V. Mikor a férj — a póstia.

A míg a párbaírtságé miatt elcsukott államfogylyok az államfogházban tartózkodnak, egyhangulag abban mohtak megállapodni, hogy ők többé se díleben — nem párbaíromak. Kötődésnek, hogy ők nem boldokt holmi rongyos párbaí miatt búszopokt „ölui”. Ugy vannak mint az ajzakát átmúlott — másnap reggel. Hányom megfogadják a „kirgók”, mikor a „kaszajomor” gyrti éket, hogy ők többé ort — nem isznak. Vagy legelőbb is módjárul. Megis tartják a fogadalomát — a legközelebbi „muri”-ig. Megírják a kizabott porvált az „egy liter” mértékletomra, de a mint az „egy liter” bekebelmettél, az az „egy” vonja magához a másodikat, harmadikat és isten tudja hányadikat mértékletomul.

Regedei Zoltán volt az, a ki legelőbban fogadokott, hogy ő többet párbaí nem viv.

Nem vette ezt töle senki grvánának, 11 párbaíja volt, mind valyon feltétel; az is egy éret ől az államfogházban.

A mint a feccék jöttak, mentek a megvált visszajötték, aljók az ő szabadulás is.

S míg a többi államfogyok előtte való nap már ugrálunk, mint a gzersek, táncolunk mint a boldokt vagy odá bgnék is örömökben mint a dudu, addig Regedei Zoltán lehangolt volt, mint egy rozsa szögora.

Nem a félelem vezte rajta erőt, de lassogodott a gondolatul oda a négy fal közt ujra visszamárt. Bántotta ől az, hogy fogadokott — ugyancsak a négy falon belül már megkezdett megsznie, mert Regedei Zoltán, a mint az államfogház betűs kapuját elhagyta, még az édes szabad levegőt sem szívhatia léggé magába, sőtök

megrebeliének bármiben szósáférés lehetett. Protekcióját eleget is igénybe vették. S ő nem ismert fáradságot, kész volt napokig eljárni, csak hogy párfogollyát csejzibok juttassa. Sok diplomára az ő áldott urát lehetne írni, mert a kegyelmes asszony volt annak megszerzője, kiá hódja.

Ipolyvási, a megye székhelye iránt különös előzettséget viseltetett. Itt lakik az ő volt kedvelt házi orvosa: dr. Kovács Endre, és itt van lakásuk Horváth Bélaéknek, a kikhez mint otthonába jött s a kik szeretetét kiviláskápon meggyerték. Még betegsége utolsó idejében is, különös érdeklődésének, gondozásának tárgya volt: az ipolyvási vásárter kérdése, a melyben a boldogult a kereskedők és iparosok nagyobb részével a sági vásárter meghagyása mellett foglalt állást.

Nem lenne teljese néhány sor, melyet a báróné emlékének oly meleg vonalozommal szenteltek, ha róla családí otthonában mint háziaszonyról meg nem emlékeznék. Oly szíveség, oly határtalan figyelem a vendég iránt — a vendégzereletéről bíres országunkban is, ritkítja pátyát, mint a milyennel az elhunyt báróné viseltetett. Minden vendégnek a kedvesen ételét szálta. Az egyik nem eszi a vadat; ha mi vadat kapunk, neki mindig más-szóltet látnak fel. . . . A másik nem kedveli a gyurott tértát, kapul mindig más édeséget.

Oh anyyi nő tanulhatul volna tőle rendet, islést, takarékságot. A legjobb háziasszonyok közt tartottak, korán kell a daczára rangjának, vagyónak ő maga bézett minden házi teendő után. A fekete kávé mindig ösmegyei, 3 osztotla ki s már ugy tudta, hogy minden egyes vendége hány darab cukrot kíván. A legapróbb részletekre is kiterjedt figyelmé. „Mindent másodéret, semmi magdért” — az volt élének jelszava. Utomagát tekintette a nemis gondozásomra báróné az utódonak a házban. Példás hű nő, szerető hitves, szíves, gondos háziasszony, jólelkű angyal, köze párfogó volt.

Követendő példánykép minden tekintetben. Adjón az isten sok ily kiváló szellemet nót a magyar barátnak! Mirel végerelmében jobban és szedben — rda csak halvány képet nyújtó emlékeztetést, mint e szavakkal, a melyek sírbólta falára lesznek rveve:

„Elment oda, a honnan jött, az égbe!”

a ruh várákhoz megdélivel a orvossal a kocsi a kihajtatott az utasgedi népügibe — párbajt vívni.

Regedei már tízezer hócsapot „levágott” a ruh szobát egy évvel, midőn Korács fogházröster egy délután beült az ő szobájába, a hol az államfoglyok mind összejártak voltak a sikkaltja magát:

— Takarolok urak, új „gubó”.
(„Gubó”-nak nevezik azon államfoglyokat, kiknek börtönbe kije a 14 napot túl nem haladja. „Gubó” ur néhány napig a szótú mint lepra kiszáll.)
— Hol van? — kérdenik többen.
— Még nincs itt, de oly „gubó” szagot éretem több az szobán.
— Hát milyen az? — faggatják tovább.
— Kébb kocsiott erre egy ur kérem a nagron nézte az államfogházat. Feljön ide ide tekintélt. Birtos „gubó” az kérem uraim — magyarangája Korács — mert nem jár erre kocsiott más.
— De hát honnét tudja, hogy „gubó”. Lebet olyan is, ki több hócsapra vagy egy évre is el van itéve — kérdenek egy a társaságból.
— Birtos „gubó” az. — marad meg állítás mellett Korács — csak a gubó a kik 1-2 napra vannak elítélve, azok szoktak erre „pánaszolva” kocsiotni. a kik nagyobb időre jönek ide „krátojára”. sose nézik azok meg előre az államfogházat, eleget grönyörködhetnek benne egy is.

S Korács örmesternek mint tapasztalt portolónak igaz volt

Másnap bemutatja magát az új államfoglyok:
— Ha Honthy Béla földbírtokos vagyok.
Legott két kérdést intérték hozzá:
Regedei Zoltán azt kérdezte:
— Ugy-e „gubó”?
S mikor nem értette meg, hogy mit jelent az, azt tudtolták:

— Hány napig lesz szerencsénk?
— Három napig — felelte Honthy.
— Gubó, gubó, gubó! — kiabáltak egyhangúlag és örömmel a többi államfoglyok.
A másik kérdést egy férfi intézte az előzemi magartatása, de már nem egészen fiatal Honthyhoz:
— Ha szabad kérdésem, „t h”-ral?
— Igen „t h”-ral és j-al — válaszolta Honthy Béla.

Vig társaság volt az időben együtt az államfogházban, s így Honthyak a három napig gyorsan elmúlt: Regedei, a ki most már nem a hócsapokat, hanem a napokat számoltta, azon tarta a fejét folyton, hogy mi-csoda jó napot is fog ő csapni, a mint egy évi rabtságának vége szakad.

Stepedem — hol szintén sok jó barátja volt s a hol anyai keserő napot töltött — élje át az első szobát napot vig poharász között vagy Pestre ránduljon-e egy gram marira? — sem tudta magát elhatározni.

Majd magától a vendéglő fölé górt, — miután borba anyai-amenyái része nygja volt — a szerelem díre után vágódott. Egy édes cököt, egy forró öléstől többre bocsátott most a birtok kértözéséért, a habzó kehelyét. De itt újra dilemma elélt állott. Kinek az édes cökje felejtassa el vele egy év keserűségét? Ki tegye őt előző beldögöl? Mert két szép asszony volt „titkos” szalmavirág, az azút az egy év alatt, míg Regedei Stepedem „tanulmányozott” volt . . . Két szép asszonyt, mint szerszölt hozott volt az egy év . . . Talán örömeim szívök még jobban győzörte őket, mint magát Regedet. Ők élvették ugyan a szabadságot, haem azért mégis rabok voltak, az szerelem rabjai . . . Az egyik Budapestra varta ölést karoktól . . . A másikról csakugy nem hallott hírt, még nem rég olvasta egy földi társaságban, hogy Mehádán tartózkodik. Ugyanott, a hol ismeretöknél kezdődött, ott a hol a szerelem anyai édes perzselé éltek át . . . Gyönyörű szép fekete szőcs asszony volt, ingerő, bédítő. A földi rózsájának hitték még Mehádán is, pedig itt öszegyütt számos nemzet sok szép asszony.

Regedei szűzben a szerelem mérlege a csóbtó szűzöknél midő asszony: Hirsch Adalbertnél felé billent. Sárkita, az égszemű Sárkita lett a győztes. Az alkalom is pompásabb. A míg a szép asszony, a furdót szokta használni, addig a férfi s fainai birtokon csepel. Biztosan egyedül találja. S már előre reszketett a kéjes örömtől. Elmegyapásból arra remzett fel Regedei, hogy egy társ kérdezte Honthy Bélaétől:

— Mikor is szabadni ki Honthy ur?
— Holnap reggel 9 órakor — válaszolt Honthy.
— Nagyon jó, addig lesz időm a levelet megírni — szól Regedei félig Honthyhoz, félig magába, — Mert tudja-e Honthy ur, mi tartozik még a „gubó” kötele-séggel hozzá? — kérdenek egyszerre többen is.
— Micsoda, kérem?
— Levelet a póstára feladni — mondta Regedei — mert tudja uram, hogy az államfoglyok levelet az igyongató s szabályok értelmében előzassa a igy csak azok kerülnek a keze közé, a melyeket a — mandátumok és a nagyrészeiknek írunk. No meg a nő államfoglyok szoktak is kérésztől néni, a mit — feleségüknek vagy anyósuknak küldenek.

Írtam, írtam — mosolygott Honthy Regedeinek ezen maliciózus megjegyzésére.

— A „billet doux”-tal, váltó prolongátókat és a többi „pumpolások” azonban már csak a „gubó” szokták kibordáni — magyarangálta Honthyak egy „szerelemben” és „földtőlükben” szerencsét államfoglyok.
— (A kérem, csak mellőztassanak valam parancsolni — mondta odaválaszva Honthy — holnap reggel még találkoznak a akkor majd töveszem a „svarczolni” kívánt levelet.

A mint Regedei 8 órakor este Korács örmester társaság szobájá ajtaját, rögtön előrelé egy illatos levél-papírral és kábált fejjel írni kezdett:

Egyetlenem! Sárkita!

Három hét múlva szabad leszek. Egy évig voltam az állam foglya, de ez idő elviráskodtam, iszonytató volt. A maga rabja szivesen vagyok életem fogytáig. Reménylen, hogy még el nem felejtette

Önét égő, epedő

Zoltánjait.

ki szokat a felejthetetlen édes perzseléket, melyeket Mehádán az ön karjai között éltem, még egyszer vissza akarja varázsolni s azért elől újra szerelmének királynőjéhez: önbús lesz. E három utolsó hét lesz csak a poklok-pokla. Kier csókkal, forró öléssel

Zoltá-

U. i. Csokolom a „mi” k s Részikánkát is. Z. Kivül:

Hirsch Adalbertnek
Úrú Öngyűségének
Mehádán — Herkulesfürdő.

Másnap reggel majd mindegyik államfoglyok átadott 1-2 levelet Honthy Bélaék. Adatta Regedei is az évet.
— Kérem ajánlja feladni az enyémet s a véredyét szintén ajánlja ezimemre vissza küldeni — toll legedei s egyuttal egy bélyeges üres borítékot is átadott Honthyak.

— Biztosak lehetnek az urak. Egyenesen a póstára hajtatom és feladom a leveleket, nyugtatta meg öket Honthy s avval szebebe vette az egész csomagot.

A mint Honthy az egész társaság kétfős kapuhoz kisérte s azon — állam foghási szokás szerint — „kibob-lak” (ez az egyetlen kellemes „kibobás” az életben) a ruh várákhoz flakkerba vetném magát, a póstára hajtatom. A felutón, csupa pedenteriből, hogy meg van e mind a 14 levél, egyenként olvasni kezdte a leveleket.
— Egy, kettő, három, négy . . .
S egyáltalában, távolról sem kíváncsiságból, a mint így számozza a leveleket, a föliratokat, a címeket okretlen, akarra nem akarta olvasni. Nem is olvasni tulajdonképen csak szemével keresztül futotta.

Soknak a címére nem is emlékezett volna, ha később kérdenék, hogy kiknek vitt ő levelet a póstára. De egy mindennapi, nagyon ismerős úr, az maga magát olvasztaja.

Csak egy pillantás pillául egy lapba s az ember a saját vagy egy igen közel ismerős, barát nevét mindjárt megtalálja; szembe ölik.

Egy járt Honthy is. Csak négy levelet bír meg-számolni. Az ösödikeit — a mint címét előzarta — már kiejtette kezéből.
Regedei levele volt. Meg-e nemisülre dől hátra koc-sájába. Igaz lehetés az? Hitté csak ördögi viselkedés? Egy hason ez. Az, az, annak kell lenni. S már a másik pillanában felkaprán a keze aljáról a levelet, fellörte. Nyugodt l-lekiismerettel lebototta, mert ő a hit szentség-ből is csak a házasságot ismerti el szentességnek, hogy ismerő el tehát a levél titok szentségét? A mint végig olvasta a levelet, a miben az ő grósz, ördöges Sárkita-nak kevésbé gyönyörűségez malja kitűzőt, a házasságot sem tartotta több szentségnek.

K. olvasóim bizonyára kitűzték, már, hogy Honthy Béla (t-h-val és j-al) legújabbán megmagyarosított nevé — Hirsch Adalbertnek a szép Hirsch Adalbertnek férj-nek, akit Regedei az előtt sose látott s a kinek saját kezébe adta öntulajánul és vélelőnül a szép Sárkita-k írott levelet.

Ez volt az oka annak, hogy Regedei — dacára az államfogházban számtalanszor felt fogadásának -- a mint lábat kitette a fogházból, már újra — párbajt vívott. Honthy Béla recte Hirsch Adalbert a megcsalt férj volt az ellenfele.

E párbaja után meg is fogadta (nem azt, hog, nem párbajt, mert azt tapasztalta, hogy ilyen hirt is mondagatni, különösen olyanak, ki a szép asszonyok körül szert „kutatáskodni”) hogy ezennal minden régi, jó hang-zású nevű urat meg fog kérdeni (ha mindjárt 3 h-val és 4 j-al is írja a nevet, sőt annál inkább).

— Uram, már bocsánat, de, hogy hitték a azelelt?

Hírek és különfélek.

Gróf Zichy Livia férj. gr. Zichy Nándorú csil-lagterentes úrhölgy a s Vöröskerezt-entől elsőknője ő ereje augusztus hó 31-én órárdármegyei birtokaj sték-belyére Gárdonyba megérkezett. A honlelgyi érdemekben bővelkedő úrhölgy csak rövid ideig fog vidékünkön tar-tózkodni.

Kinvezetés. A vallás és közoktatásügyi minster gr. Csáky Albin ur ó napsz. 38.430. sz. a. augusztus 27-dikén Vajda-Scheiber Julia asszonyt a h-gyarmati pol-gári leányiskolához a természetföldrajzi és menyiség-tani tantervök tanítókére nérette ki. Vajda Julia neje Vajda Vilmos városunk lakosa és egyzerszeminál az „Adria” biat. társaság titkárnak; — diplomáját a pozsonyi és a b-pesti (Zürich) képződékben szerette s mielőtt férj-jével B-Gyarmatra jött: 12 éven át érekegyvárt egy — Államtag segélyezett ő osztály polg. leányiskolát vezet-tett, mely iskolában őt a hivatalosan betárt a egy min-cheni német tanító ő által fenntartott polgári iskola után magyarosított csejja is volt.

Hymen. Gróf Jónás illyi földbírtokos jegyet vál-tozott öz. Uruby Antónia úrhölgygel (1-Becsen).
A F. M. K. E. szeptember 12-diki tüdőc-vent-martoni kongresszóra vármegyékből nagyobb számban fognak elmenni, a mely örvendetes tény Ur. Dragenfeld Lajos főispánnak határoz buncalmának tulajdonítható.

A főispánát némságy alkalmával — a mult számban megeremelteteken kívül ödvözölték még: dr. Herman-n Károly főszármvő, Horváth László alszármvő, Kos-saczky Emil központi községi szármvő és ifj. Farkas Ferencz II-od aljegyző urak.

Tiszathelyettesül Bercsely György. — a bpesti újsóplati katona képző intézet végzett növendéke, Ber-csely Ödön birtokos a b-gyarmati lakos fia kinevezetelti.

A h-gyarmati móltdtgyár léteitése érdekében — mint birtos forrásból értesülök — Schossberger Re-zsó ur, a jul. 30-iki értekezletből kiküldött bizottság el-nöke, — nagy szorgalommal öszegyűjtő mindazon ada-lokot és számkélti terket, melyek a máltágyár sürgős létesítését biztosítják. Schossberger ur az októberi érte-kezleten kért javaslatokhoz fog fölőlni a a megalkandó részre: társaság, a részvételre, — és a társulati alap-szabályok tekintetében is meg fogja tenni indítványait.

Szerencsétlenség vagy rablonegylet. Az Ipolyvágy és Bernete község közt lévő oraságot mentő e hó 28-án este 8-9 óra között, Berko Lórány ipolyvágyi győzteserős fiatal kocsi, ki szodasszállító kocsiján Bern-ecseről ment hazafelé, a kocsi alá boritva, holtra talál-tatott. A vizsgálat eddig nem derítette ki, vajjon az il-letőnek hallát mi okozta: eső vagy gutaölés-e, vagy pedig gyilkosságnak esett áldozatul. Az utóbbi „eltesz” mellett hátsók bizonyítani, hogy a beszedett pénz 7 vála-mint elűst örájt nem találtak uála s fejen erő” öde nyomot vannak.

Az ág. hitv. ev. bányakerület községölése Ipest székes fővárosban szept. 30. okt. 1. 2. és 3-ik nap-ján fog megtartani; az egyesítemes községölés pedig okt. hó 4-én veszi kezdetét.

Központi választmányi ölést tartott szeptem-ber hó 1-én alsópáni helyettes T. h. a. y. i. Ferencz v. megrei főjegyző ur, az ölében elintézték mindazon fel-számolásokot, melyeket az orsz. képviselőházak nyil-rajstromiak kiigazítása alkalmából beadtak.

Adomány. Sztranyaszky Géza kir. községi 3 ur, ki a tanügy iránt is meleg érdeklődéssel viseltetik, a b-gyarmati ög. evang. népiskolában tanácszerök felállítá-sának költségéhez tíz forinttal járult; ugyanaz az elmúlt évben ez iskolának 10 frt értékű szomszédok képel adom-ányozott. Példáját, hisztük, mások is fogják követni, mert hiszen nem lehet meggyűzőtöbb érde, mint a közművelődés ügyének tehetőségükhöz képest való előmoz-dítása.

Honvédeink Lázóvára. Az ugynevezett özi fegy-vergyakorlatok csődjéből honvédeink L. i. a 10-diki gyá-lógazard 3-ik részölőjünk teljes létszáma az időben meg-tartott 10 napi gyakorlat után az öszpontozított hely gyakorlatokban való részvétel végelt augusztus 29-én d. utón 3 óra 15 perczkor sauton hagyta el városunkat. Wiesner Mihály örmey ur parancsnoksága alatt 533 em-ber és 21 tiszt utasolt tova a honosított train és lövekek együtt, köbön katona vonaton. B-Gyarmatból egész Szer-velig, horá utnapp hajnali 4 órá fel órákor érkezett meg a zászlóalj és itt egyesülve az erred többi zászlóaljjal csatárlan folytatja tovább gyalog a manőverölést, mely öket egész községig fogja vinni. Távod honvédeink-nek sok szára tehát intelligens községölés mondott a va-suli állomány szűréslye bucsut, köztük számos bájos hölgy is — a tiszt urak nejei, rokonai. Kísérje öket tá-rolban is azon öbnyunk, hogy a végzető farasót kam-pírozás után minőnyarukat jó egészségben láthassuk viszont.

Ünnepé lesz Selmezhányva városának mához egy hétre, szeptember 10-án, amidőn is Hantonyra s az említtett törvényhatósági bányacros főispánja Rössner Ervin ur ó máj önnepélyes községölésben személyesen fogja Saitnyay József urak, Selmezhányva város főjegyző-jének mellére ülni, a községtagok terén kivívott ér-demei jutalmával egyet Ferencz József rend keresztjét. Mint halljuk a főispán és a főjegyző tisztelőre a pol-gárság zmp fátylástenei is rendez.

A juránybizottság H-Gyarmaton, bár itt a kolera hala itennek még legerősebb szem mutatkozott, a városköré „lakllet” alatt, szeptember 1-én tartott ölé-sében újbat megalakult, s egyéb intézkedés szükségének hiányában a köztisztaságra irányította figyelmét. Kréghől az öljőjáróság mellé 8 kerületi biztos lön választva, akik részére az utasítások nyomban megalkatták. Az ölében résztvették az öljőjáróság tagjain kívül dr. Felodi Ferencz járási, és dr. Heksch József h. városi orvos; a honvédség részéről Seydl Ede százados, továbbá főd. Holtovicszky Károly, Sztranyaszky Géza, Hübner Sándor, Aninger László, Manósy Alajos.

Öz. Kék Lászlóné nyomdájának műszaki ve-zetőit szeptember 3-ától Dürula Arnold veszi át. Neve-zett a nyomdászat terén 23 év óta működik s a fővárosi „Pallas”-ban, majd „Wolmer E. és Fial” nyomdájában a vezetői és javítottái állást töltötte ki.

Meghívó. A b-gyarmati vidéki r. kath. népnere-lök egyesületének B-Gyarmaton f. évi szeptember 19-én d. e. 9 órákor tartandó községölésére. Tízgyorsolat 1. 8 1/2 órákor szótölés, 2. Előnöki megnyitó, 3. Birtól bi-zottság jelentése és a jutalomnyertes ad felolvasása, 4. Kidolgozandó pályafeladvók javallatnak; 5. Székess-je-s-az önképzés a tanítóknak; 6. mi önképzés célja? 7. El-választás-e az ölaszték az iskolák, vagy mindkét együt-tesen limitassuk? 8. Az egyesület és segélyalap pénztár-nokának ögi jelentése, 6. Alapszabályok módosítása, 7. Erelőzök indítványok tárgyalása, 8. Pápai hímzés elé-neklése. A központi bizottságunk 1899. évi augusztus hó 19-án tartott ölése. — Holtovicszky Károly elnök.

Révny Miklós arzenképét közli a „Képes Csaldó lapok” 36-iki száma, söröl vonásokban ábrázolja a nagy nyelvtudás östét és működését megemlékezés emlék-szóibanak teleprezéséről is. E szám tartalma máskölön-lun is igen érdekes és változatos. Prém József „Regina” című elbeszélés vége lesz közeledek, a zamatos elbe-